

Türkiyeye seferim!

Asgar Ferdi

1.

Yol yılanlar gibi önden bana doğru geliyor

“Erzurum”¹ bağları eşcarı ile yükseliyor

“Çamlıbel” çamları yükselmede ufku deliyor

Şairindir geliyor belkide duymuşsun adın

“Şehriyar” elçisi “Ferdi” sana açmış kanadın

2.

“Kerem” anlattı bana karla boranla savaşın

“Ya Ali” söyleyerek kurtarabilmişti başın

Bir yiğittir yüce boylu kara saçkı karaşın

Söyledikçe o bana öyküleri canlanıyor

Sanki “Tebriz”de ozan sözleri destanlanıyor

3.

Arkada kaldı “Bekir” kahramanın aştığı yer

Türk’le Kürt’ün de kucaklaştığı kaynaştığı yer

Sonra zemzem suyunun “Van Gölü”ne taşıdığı yer

Her taraf Allah eli ile çizilen tablo gibi

Toplanıp çevreme ressamı, ozanı, edibi

4.

Gurbet olmaz burası, doğma vatandır sanırım

Isırır gözlerim ol yerleri sanki tanırım

Beş asırlık yaşanan hatıralardan anarım

Söylüyorlar analar tam anamın sözlerini

Tanıyor onların ilk başta gözüm yüzlerini

5.

Bana dağlar anadır, şevk ile açmış kucağı

Analar kendi anamdır gibi yakmış ocağı

Doğmadır “Beyazıt”ın dağı, taşı, bahçe,bağı

Geliyor ıtr-ı semavi, bana doğru geliyor

Yedi yüz yıl öteden nur-i Huda yükseliyor.

6.

Dağlar ardında yanan şule bana yaklaşıyor
 Hızla dağlar aşılıyor, ufka, semaya taşıyor,
 Yedi yüz yıldır içimde bu ışıltı yaşıyor,
 “Konya”dan parlayan ilham güneşi doğdu bakın!
 Tutacak arzı “yarın, belki yarından da yakın”

7.

Burası maşrıkıdır Şems ile Mevlana'nın
 En yüce zirvesidir marifet-i insanın
 Doğduğu yerdı bura hikmet ile irfanın
 Buradan arşa kadar yükseliyor fikr-i beşer
 “Mesnevî” ile iniyor mucize-yi Peygamber

8.

Burası tarihimin merkezidir bak burası
 İrfanın, nur-i huda'nın özüdür bak burası
 Ebediyet, medeniyet gözüdür bak burası
 Kubbesi baş çekiyor çark-ı felek günbezine
 Sürüyor toprağını gökte melekler gözüne

9.

“Çelebi” önde durup yatsı namazın kıldık
 Dönerek raks u sema eyleyerek ayrıldık
 Bir mücevher denizin koynuna düşmüş bulduk
 Lacivert taşları boynunda dizilmiş pul pul
 Kentler Kenti denizler gelini “İstanbul”

10.

Bir deniz nilüferi sanki sudan boylanmış
 Ayla, yıldızlar onun lem'asına kuylanmış
 Ecnebi eller elinden görünür huylanmış
 Gazabından gerilip alnı damar çalmıştır
 İslam'ın ordusu sonra galebe çalmıştır

11.

Müzesi dinimizin hatırası ile zengin
 Denizi-havuzu şehitler kanı ile rengin
 Sınırı yirmi beşer ülkeler ile engin
 Tekkelerden duyulan suz ile ney nalesidir
 Yükselen patrik evinden de ezanlar sesidir.

12.

İslam'ın dalgalı bir imparatorluk ocağı
 Garp günyası onun bir kolu bağlı uşağı
 Sırtı tarihe dayanmış, gelecekte ayağı

Başı gökte kaşı bazen ama düşmüş aşağı
Bazan efkarlıdı, sarmış başını gök kuşağı

13.

O, bir aslan ki düşüp kaldı tuzakta ayağı
Solu din düşmanı, kıskanç münafıktı sağı,
Tutacaktır, atacak, yırtacak ancak tuzağı
Yıldızın üstüne konmuş dinimin remzi o ay
dinimin düşmanına doğru gerilmiş bir yay

14.

İslamın şanlı fütuhunda ikinci zafere
Attı imzasını “Fatih”, esir oldu kefere
Çıktı evladı fetih uğruna buradan sefere
Başa baş dünya baş eğdi bu kere bir nefere
Vallah üz-zenbihi küllih li fütuhih gafere

15.

Genç sultan babasından öğüt alsaydı eğer
Tebriiz’i hak ile yeksan eder miydi meğer?
“Çaldıran” çölleri hâlâ o beladan inler
O kamışlar yerine şimdi kemikler sızlar
Ağlar o yıllar için şimdi bile yıldızlar.

16.

Lanet olsun bu esen son baharın rüzgarına
Tarihin kahrı düşeydi iki bin yıllarına
Ermeni” hak kazanıp “samiri”ler mi barına?
Götürün naaşımı tarihe gömün şöyle beni
Göreyim bir daha mazide başı gökte seni

17.

Kimi “Dağ Türk’ü” diyor Kürd’e kimi Fars’a Acem
Kimi de vahşi diyor Türk’e İlahî ne elem!
Sızlıyor tefrikadan ruh-i Nebi-yyi Ekrem
Türk ya Fars ya Acem, fark mı eder Müslîmdir
Düşüren Müslimi bu pislige ya reb kimdir?

18.

İslamın hattı güvercindi koşadır kanadı
Taş değip bir kanadı, hayf ola, bir gün kanadı
“Sülüs” üm Şîrin ise Türkiye onun Ferhad’ı
“Nesh” hattı buradan ün kazanıp ad yapmış
“Hamit El Amidi”yi güçlü bir üstad yapmış

19.

Çatmadan çehre bu kez nazlı hilalim yanıyor

Bir hilal ki onu yüzlerce güneş kıskanıyor
 Bayrağa gökten akan yıldız inip de kanıyor
 Dalgalan! Dinimizi simgeleyen şanlı hilal
 “Sonra olmaz dökülen kanlarımız yoksa helal”

20.

Şüera ordusu ikbalime gelmiş coşuyor
 Bayrağı “Fikret” alıp elde gururla taşıyor
 Şiirimi “Haşim”-u “Nâzım” okuyorken koşuyor
 Merdivenden inen “Ahmet” bu kere yükseliyor
 “Veli” binmiş deli rüzgara Boğaz’dan geliyor

21.

“Akif” “İstiklal” adın verdiği kutsal marşı
 Okuyor düşmana zalimlere garba karşı
 Ferşi o inletiyor ağlatıyordur arşı
 Hep gönüller onun eşarınadır yaslanmış
 Gözlere inci yağıp gonca gibi ıslanmış

22.

İran’ın marşını bir yanda “Reşit Rey” çalıyor
 Türk, İranlı bu zevk ile hayale dalıyor
 Tüyleri ürpertiyor eşarı gönül alıyor
 Bu hamiyetle rakibi eziyor, hırpalıyor
 Bu beraberliğe düşman bile hayran kalıyor

23.

Nur baba “Nursi” buyurmuş beni teclil ediyor
 “Dede” elhan okuyor “İtri” de tehlil ediyor
 “Gölpınarlı” yine neynameyi tahlil ediyor
 “Dersim” evladı “Ali Rıza” veriyor can dersin
 Dersini öğrenen, üstada selam göndersin

24.

“Elmalılı Hamdi” tilavet ediyor Kur’an’ı
 Duyuyordur kulağım ses çekerek “Burhan”ı
 Geliyor gördüm uzaktan “Karacaoğlan”ı
 Ey asırlar duvarı bir yıkılın karşımdan
 Çekilin! Yol verin! Ey vah geliyor “Pir Sultan”

25.

“Avcılar”dan “Ataköy”den gelip her kes buraya
 “Arnavutköy”lü “Kadıköy”lü de “Bayrampaşa”ya
 Bir “Nişantaşı” takıp “Nefi”-u “Nabî” yakaya
 “Kemal”in şiiri ile raks ediyorken kızlar
 “Endülüs nağmesi” kalkmış yağıyor yıldızlar

26.

Beni aguşa çekip şiirin okurken “Ekrem”
Neyini “Tevfik” alıp ağzına tutmuştur dem
Bana şiirinde “Nedim” söylemeden artık Acem
“Şehriyar” şiirini “rast” ile “hicaz”da okudu
Ne yazık “Şehriyar”ın kendisi ancak yoktu

27.

Aşiyân bahçesinin penceresinden “Fikret”
Bakıyor elde “Rübab”ı okuyordur “Servet”
Arkadan seyrediyordur beni “Ahmet Mithat”
Ama bizden kaçıyor sandala binmiş “Hikmet”
Ne yazık öldü, garip kaldı diyara hasret

28.

Burası hatıralar şehri, hayaller şehri
“Lale”ler bahçesi sevdalı masallar şehri
Gamlı rüyalarımın ziyneti, haller şehri
Kızları sanki deniz kızları rüyamda yüzer
Ne periler gibi, kuşlar gibi yollarda süzer

29.

Ney-u tanbur okuyor, ud ötüyor sanki dili
Lehçesi nağmeli, ahenkli, dili musıkili
Sohbeti beste, makam söylemi Türk’ün güzeli
Dudağından konuşurken bu dili bal akıyor
Sesi, siması, sözü, hane-yi iman yıkıyor

30.

“Gönlümün senden İlahi budur ancak emeli”
Ebedi İran ile Türkiye dostluk temeli
İki kardeş sesini dünya bütün dinlemeli
İran’ın düşmanı bil Türkiye’nin düşmanıdır
Türkiye kardeşi İran’ın inan ki canıdır.
